

Drinckliedeken

V. B. 4. 12
Lena de Clercq

Drincken onbehand
kelegretto.

1. Er sat een oud man-ne-ken van ta-chen ty ja-ren In't
2. Dat man-ne-tye dat zei: ik zal den wijn niet spa-ren. Al

Roek-ke van den haard met't hof vol fle-ve eijn De dok-ter die
Loud ik daer om by-den Hof zoo groo-te pijn. De dok-ter, daar-

raadd hem niet zou hij va-ren, hij zou sich loch wach-ten vanden
ke-gen met hi-ren en ge-ba-ren, loo wil ik niet lan-ger jouw

Rijn-schen wijn | O Rijn-sche wijn Gij maectge-fla-ve-

cijn. Ik moet, zei dat oud man-ne-ken, vog drin-ken eens een kan-ne-ken, Ik

moet zei dat oud man-ne-ken vog eens-jes voo-lijk zijn. 2. Dat zijn.
3. Dat
4. Dat

3. Dat mannetje zei weer! Al zou ik hwa-lijk varen,
Ik drinke toch te garen een teegse Rynsche wijn,
De dokter daartegen: Hij zit dan op de slaren,
Die 't lustte zich te branden. Ik houd het voor venijn.
O, Rynsche wijn, enj.

4. Dat mannetje liet schenken een teugje van den slaren
En bracht het aan den dokter den groeten medecijn
Terwijl dat men long en speelde op de slaren
Ten bediken ter eere van den Rynschen wijn
O Rynsche wijn, enj.